

Beslutningsforslag nr. **B 18**

Folketinget 2011-12

Fremsat den 6. december 2011 af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om inddragelse af forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse ved udsendelse af eget barn til genopdragelse i udlandet

Folketinget pålægger regeringen at ændre lovgivningen og foretage de fornødne administrative ændringer, så forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse inddrages i de

tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren har sendt sit eget barn på genopdragelse i udlandet.

Bemærkninger til forslaget

Indledning

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en vellykket integration i Danmark forudsætter, at en række grundpræmisser er på plads, herunder at Folketinget sammen med kommuner og relevante myndigheder er konsekvente og opstiller en række forventninger og krav til herboende udlændinge. Derudover forudsætter en vellykket integration, at den enkelte udenlandske familie, som har valgt at bo i Danmark, også aktivt vælger det danske samfund til. Hvis ikke man som forældre med ikkevestlig baggrund tilskynder ens børn til at blive til en del af det samfund, som barnet eller børnene vokser op i, vanskeliggør eller umuliggør forældrene integrationen for deres egne børn. Det skubber børnene væk fra det danske samfund, ligesom denne tankegang medvirker til at fastholde parallelsamfundene. Dette beslutningsforslag handler konkret om at sige fra over for de såkaldte genopdragsrejser til udlandet, hvor herboende forældre med ikkevestlig baggrund sender deres børn på længerevarende ophold i udlandet, oftest forældrenes hjemland, med henblik på kulturel, religiøs eller social genopdragelse. Men beslutningsforslaget tjener også et bredere formål, nemlig at bekæmpe sociale og kulturelle parallelsamfund i Danmark.

Beslutningsforslagets indhold

Konsekvenser for børnene – konsekvenser for forældrene

I 2010 blev udlændingelovens regler om genopdragsrejser strammet som følge af Dansk Folkepartis aftale af 15. marts 2010 med de tidligere regeringspartier Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Stramningen blev gennemført med lovforslag L 188 (ændring af udlændingeloven) (folketingsåret 2009-10), og vedtagelsen af lovforslaget betød, at et udenlandsk barns opholdstilladelse i dag kan bortfalde allerede efter 3 sammenhængende måneder på genopdragsrejse eller et andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration. Ligeledes blev kommunerne med stramningen i 2010 forpligtet til at indberette det til Udlændingetjenesten, hvis et barn har været uden for Danmark i mere end 3 måneder og der er mistanke om genopdragelse. Hensigten med denne indberetningspligt er, at Udlændingetjenesten skal anvende kommunernes indberetning til at overveje brugen af udlændingelovens regler om bortfald af barnets opholdstilladelse.

Formålet med disse lovændringer i 2010 var at understrege over for forældre, der overvejer at sende et barn på genopdragsrejse, at genopdragsrejser ikke accepteres i Danmark. Men forslagsstillerne ønsker at gå endnu længere for at forhindre og forebygge de meget skadelige genopdragsrejser. Forslagsstillerne finder det nemlig forkert, at der ikke findes nogen bestemmelser i udlændingeloven, som direkte straffer forældrene, når det nu er dem, der har sendt deres barn (børn) på genopdragelse i udlandet. Beslutningsforslaget pålægger derfor regeringen at ændre udlændingeloven, så forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse bortfalder i de tilfælde, hvor forældremyndighedshaveren

har sendt sine egne børn på genopdragelse i udlandet – eller hvis forældremyndighedshaveren har fået andre (eksempelvis familiemedlemmer eller venner) til at sende forældremyndighedshaverens barn eller børn på genopdragelse. Den foreslåede stramning har først og fremmest baggrund i et ønske om, at sende et klart signal til målgruppen om det uacceptable i, at genopdragsrejser overhovedet finder sted. Regelskærpselsen skal derfor primært virke præventivt. Men det skal også stå helt klart, at i de tilfælde, hvor der alligevel er nogle forældre, der er så uansvarlige, at de sender deres barn (børn) på genopdragelse i udlandet, skal konsekvensen være klar: Din opholdstilladelse i Danmark inddrages, og du skal rejse ud af Danmark. I praksis betyder dette, at en forældremyndighedshaverens opholdstilladelse inddrages, i det øjeblik hvor Udlændingetjenesten vurderer, at der er anledning til at inddrage barnets opholdstilladelse efter udlændingelovens § 17, stk. 2. Den vurdering, der ligger til grund for en beslutning om at inddrage barnets opholdstilladelse pga. genopdragsrejse, skal altså automatisk give anledning til også at inddrage forældremyndighedshaverens opholdstilladelse.

Beslutningsforslaget ændrer altså ikke ved, at Udlændingetjenesten stadig skal foretage en vurdering af, om der rent faktisk er tale om en genopdragsrejse eller blot en harmløs ferierejse. Forslagsstillerne ønsker alene at udvide sanktionen for at sende børn på genopdragelse, så det ikke kun er barnets opholdstilladelse, der ophæves, men også de/den ansvarlige forældres/forælders opholdstilladelse.

Inddragelsen af forældrenes opholdstilladelse skal ske, uanset om der er tale om, at forældrene har permanent eller midlertidig opholdstilladelse. Det er forslagsstillernes klare holdning, at forældrene selv træffer beslutningen om at sende deres barn på genopdragelse i udlandet, og dermed træffer de reelt selv beslutningen om at miste deres opholdstilladelse.

Beslutningsforslaget anvender bevidst vendingen genopdragelse i udlandet, hvilket dækker over, at genopdragsrejser ikke nødvendigvis behøver at gå til forældrenes hjemland. Der kan være tilfælde, hvor eksempelvis herboende somalier ikke kan eller vil sende deres barn på genopdragelse i Somalia, men i stedet sender barnet på genopdragelse hos et familiemedlem i Sudan. »Genopdragelse i udlandet« skal derfor forstås sådan, at forældre har sendt barnet til udlandet med det formål, at barnet kan blive opdraget dér og præget af dette lands værdier og normer.

Baggrund for beslutningsforslaget

Genopdragelse og social kontrol

Det er naturligvis vanskeligt at konkludere noget entydigt om omfanget af genopdragsrejser, fordi de forældre, der sender deres børn på genopdragelse, ikke har nogen interesse i, at formålet med barnets rejse til forældrenes hjemland kommer frem. Der har dog været en række sager fremme, bl.a. i medierne, som har vist, at genopdragsrejser

desværre finder sted. Ligeledes har tidligere undersøgelser og vurderinger peget på problemet. Vi ved altså, at fænomenet eksisterer, og vi ved, at genopdragelsesrejser har en negativ indflydelse på de berørte børn og på hele samfundet.

Et forældrepars beslutning om at sende deres barn på genopdragelsesrejse træffes ofte, fordi barnet – set med forældrenes øjne – er blevet »for dansk«, det vil sige at barnet opfører sig dansk og antager de normer, som er typiske for danske børn. Barnet ønsker at leve »sit eget liv«, der adskiller sig fra forældrenes forestillinger om, hvordan barnet bør opføre sig. Denne opførsel hos barnet er efter forslagsstillernes mening ikke udtryk for et problem. Tværtimod er det udtryk for, at integrationen går i den rigtige retning.

Forældre med denne farlige indstilling ønsker at bestemme og præge barnet i en helt bestemt retning og har et stærkt ønske om at bevare den sociale kontrol over barnet. Med genopdragelsesrejsen opnår forældrene, at barnet anbringes i omgivelser, der er under fuldstændig kontrol af familien, og hvor barnet er frataget sin frihed, sine sociale kontakter, adgangen til danskundervisning m.m. Med andre ord er barnet anbragt i et miljø under 100 pct. kontrol. I disse stærkt kontrollerede omgivelser sker der så en stærk og ensidig påvirkning af barnet, der har karakter af indoktrinering, ensretning og hjernevask. Metoderne kan være alt fra venlige for den føjelige til brug af vold og andre overgreb for den genstridige. Det står hurtigt klart for barnet, at vejen ud af »fangeskabet« er at gøre, hvad der bliver sagt. Forslagsstillerne mener, at negativ social kontrol i indvandremiljøer skal modarbejdes, da det medfører urimelige begrænsninger i den personlige frihed. Genopdragelsesrejser er et skræmmende eksempel på negativ social kontrol af børn og unge.

At man som forældre sender sit barn på genopdragelse i udlandet, er et afgørende brud på den tillid, som Danmark har vist de pågældende forældre ved at give dem opholdstilladelse. Når forældrene træffer et sådant valg, er det åbenlyst ikke i Danmark, at de vil leve deres liv. Det bør have konsekvenser. Forslagsstillerne håber først og fremmest, at beslutningsforslaget kan medvirke til at forebygge den type overgreb på børn og unge, som genopdragelsesrejser er. Men er barnet allerede sendt væk fra Danmark, bør hele familien følge med.

Årsager til genopdragelse

Der kan være mange årsager til, at forældre beslutter at sende deres barn eller børn på genopdragelsesrejse. Som nævnt ovenfor udspringer forældrenes beslutning ofte af en vurdering af, at deres barn er blevet for dansk, eller der kan være et ønske om, at barnet skal lære noget om kulturen, religionen, sproget m.m. i forældrenes hjemland. Desuden kan der tillige være et skjult håb eller ønske hos forældrene om, at barnet skal finde sin kommende ægtefælle blandt forældrenes omgangskreds og familie i hjemlandet. Dette kan også være aftalt på forhånd mellem familierne og være et skjult formål med genopdragelsesrejsen. På længere sigt skal det så føre til en familiesammenføring i Danmark. Ofte kamoufleres genopdragelsesrejsen over for barnet som en helt almindelig ferierejse til forældrenes familie i hjemlandet, og

først efter ankomsten går det op for barnet, at formålet med »ferierejsen« er et helt andet.

For drengenes vedkommende kan årsagen til genopdragelse være, at de ikke kan begå sig i folkeskolen, er blevet utilpassede (uopdragne) og som konsekvens heraf finder sammen med andre unge i samme situation og fordriver tiden med dovenskab, kriminalitet og anden asocial adfærd. Forældrene når frem til den (forkerte) løsning, at deres søn har mest gavn af at komme en tur til hjemlandet på genopdragelse. Det er forslagsstillerens opfattelse, at hvis et ungt menneske f.eks. er på vej ud i kriminalitet, er det op til forældrene, eventuelt i samarbejde med politiet og de sociale myndigheder, at opstille klare rammer og sætte grænser for det pågældende unge menneske, så vedkommende forstår, at regler og love skal overholdes, ligesom der er visse værdier, der skal respekteres. Der kan naturligvis være behov for sanktioner og straf over for unge drenge, som udviser asocial adfærd, men disse redskaber skal tages i brug under ordnede forhold, og det er ikke en løsning at sende barnet på en genopdragelsesrejse, som har en negativ indflydelse på barnets udvikling. En anden årsag til, at forældrene ønsker at sende deres søn på en genopdragelsesrejse, kunne være, at sønnen ikke ønsker at medvirke til forældrenes sociale kontrol af søskendes adfærd, f.eks. i forhold til kæresten og venner.

For pigernes vedkommende kan årsagen til genopdragelse være, at forældrenes synes, at det danske skolesystem med demokrati, ligestilling mellem kønnene, vestlig påklædning og musik og den i forhold til f.eks. islamisk kultur frie seksualitet gør pigerne for frie. Det er i Danmark ikke unormalt med kærestier omkring teenagealderen, og forældrene kan være bekymrede for pigens uskyld og dyd, der har stor betydning for familiens anseelse i visse indvandrede kredse. Debuterer pigen seksuelt før ægteskabet, kan det kaste skam over familien med tab af ære og anseelse til følge og kan kaste hele familien ud i en voldsom deroute. Ligeledes kan forældrene have et ønske om, at deres pige bliver opdraget i et mere traditionelt islamisk familie- og kønsrollemønster, hvor kvinden passer børn og hjem, antager forældrenes skikke, sædvaner og påklædning, ligesom barnet kan sættes til at pleje og passe ældre familiemedlemmer. Endelig kan forældrene være modstandere af, at deres datter klarer sig godt i skolen og får en god uddannelse, der giver hende en række valgmuligheder i livet uden for forældrenes kontrol og rækkevidde og i strid med familiens fremtidige ønsker og planer for hende. Også i forhold til piger kan der altså være mange årsager til, at pigernes forældre ønsker at sende dem på genopdragelsesrejse.

Selv om barnet har givet udtryk for, at anbringelsen i udlandet er sket frivilligt, må det have formodningen mod sig. Et barn, uagtet at barnet kan være f.eks. 16 år gammelt, lader sig næppe frivilligt anbringe på et længerevarende ophold i udlandet, der f.eks. gør det umuligt at følge skoleundervisningen i Danmark. Et barn, uanset om barnet er stort og virker modent, kan næppe heller overskue virkningerne af at blive sendt på genopdragelse i udlandet.

Evaluering

Det foreslås, at ændringerne af reglerne om inddragelse af forældremyndighedshaverens opholdstilladelse, som foreslås i dette beslutningsforslag, skal evaluere, 1 år efter at ændringerne er trådt i kraft. Som en del af evalueringen skal det vurderes, om det er politisk ønskeligt og hensigtsmæssigt ligeledes at inddrage andre familiemedlemmers opholdstilladelse, såfremt disse også har medvirket til en eller flere genopdragelsesrejser. Det nærmere indhold af en evaluering skal drøftes.

Afsluttende bemærkninger

Det er altså indlysende, at det har negativ indflydelse på et barns integration i Danmark, hvis forældrene sender bar-

net på et længerevarende ophold i udlandet, for at barnet kan blive genopdraget dér og præget af det pågældende lands værdier og de normer, traditioner og kulturmønstre, som er hos den familie, som barnet anbringes ved. Det er skadeligt for det enkelte barn, skadeligt for integrationen og skadeligt for Danmark.

Det er forslagsstillernes håb, at en vedtagelse af beslutningsforslaget vil føre til, at forældre, der overvejer at sende deres barn på genopdragelse i udlandet, alligevel ikke gør det på grund af risikoen for at miste deres opholdstilladelse i Danmark, og fordi de indser, hvor alvorligt det danske samfund ser på genopdragelsesrejser. Genopdragelsesrejser udgør et markant problem i hvert eneste konkrete tilfælde.

*Skriftlig fremsættelse***Martin Henriksen (DF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse ved udsendelse af eget barn til genopdragelse i udlandet.

(Beslutningsforslag nr. B 18)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.